

Razmisli in sodeluj

Časopis za ljudi, ki iščejo resnico

<http://razmisli.blog.siol.net>

brezplačno

izredna številka - julij 2008 - letnik 2

Predlog za prepoved delovanja katoliške cerkve

Nekateri trdijo, da raste nestrpnost do katoliške cerkve (v nadaljevanju tudi cerkev). Ne glede na to, ali je to res ali ne, pa je dejstvo, da je ravno ta cerkev tista, ki je naredila in še dela ogromno škode ljudem. S svojim delovanjem je namreč povzročila desetine milijonov mrtvih oz. mučenih, pri čemer je bila podlaga tega njen temeljni spis - biblija. Ta vsekakor vsebuje nekatere visoka etična načela, npr. Deset zapovedi ali Jezusov Govor na gori, vendar pa je velik del te knjige skrajno negativen. V njej je namreč zaslediti nasilje, izjemno okrutnost, navodila za ubijanje, maščevalnost, mučenja, sovraštvo in preganjanje drugače mislečih in vernih, množično pobijanje žensk, otrok in starcev, poveličevanje vojne, surovost do žensk in otrok, posilstva, žrtvovanje živali, pozive na morjenje Judov in drugih...

Biblija, ki je bila v preteklosti podlaga za nasilje, velja v celoti tudi danes. Že v sami bibliji piše: „Vso besedo, ki vam jo zapovedujem, vestno izpolnajte; ničesar ji ne dodajaj in ničesar ji ne odvezemaj!“ (5 Mz 31,1) Cerkev ohranja v veljavi krvavo staro zavezo, vsi katoliki so se dolžni po njej ravnati v vsakdanjem življenju. Npr. „Kdor udari svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo.“ (2 Mz 21,15) velja še danes in je pravilo ravnanja katolikov. Ti so celo dolžni, da ne sledijo predpisom državnih oblasti, če ti nasprotujejo naukom evangelija. Cerkev se ni odrekla svojemu nasilnemu nauku, saj je tudi sedaj veliko dogodkov, ki to potrjujejo (krst dojenčkov, nezmožnost celovitega izstopa iz cerkve, prekletstva, systemske grožnje, sovraštvo do žensk, Judov, ...). Nasilen biblijski nauk je tudi podlaga za delovanje ter je v nasprotju z ustavo in mednarodnimi akti ter spodbuja k sovraštvu, krši pravice, ... Zato je potrebno delovanje takšne organizacije prepovedati in to vse dotlej, dokler se ne odreče svojemu krvavemu nauku in nasilnim delom biblije. Zato smo v društvu s pomočjo odvjetnika pripravili predlog za prepoved delovanja katoliške cerkve in ga posredovali tako Uradu Vlade Republike Slovenije za verske skupnosti kot tudi Okrožnemu državnemu tožilstvu v Ljubljani z namenom, da poskrbita, da bo na sodišče vložena tožba za prepoved delovanja katoliške cerkve.

Pravna podlaga za takšno prepoved obstaja v 12. členu Zakona o verski svobodi, po katerem mora upravno sodišče, na predlog državnega tožilca, prepovedati delovanje cerkve, ki s svojim delovanjem huje krši ustavo, spodbuja k neenakopravnosti, k nasilju ali vojni ali razpihuje sovraštvo oziroma nestrpnost ali preganjanje oz. njen namen, cilji ali način izvajanja verskega nauka, verskega poslanstva, verskih obredov ali druga dejavnost temelji na nasilju oziroma uporablja nasilna sredstva, ogroža življenje ali zdravje ali ogroža druge pravice in svoboščine pripadnikov cerkve oziroma druge verske skupnosti ali drugih oseb na način, s katerim hudo krni človekovo dostojanstvo.

V nadaljevanju objavljamo predlog, ki smo ga posredovali Uradu Vlade RS za verske skupnosti (vsebinsko enak je bil poslan tudi na državno tožilstvo). Gre za skrajšano verzijo, celoten tekst pa je dostopen na spletni strani društva www.zrtve-cerkve.org. Sicer pa je urad odgovoril, da gre za zelo zahtevno zadevo in prvi tovrstni primer in da bo zato potreboval za ustrezno ukrepanje več časa, vsebinsko pa naj bi odgovoril do konca meseca avgusta 2008.

Nasilna biblijska ideologija je odgovorna za krvavo cerkveno zgodovino, ki šteje na milijone žrtev.

1. V začetnih točkah podajamo nekaj splošnih dejstev o katoliški cerkvi, predvsem o njenem nauku in viru, ki je podlaga tega nauka in seveda tudi delovanja.

Glavni vir cerkvenega nauka in s tem seveda tudi delovanja je biblija. Biblija vsekakor vsebuje nekatere zelo pozitivna in visoko etična načela, npr. Deset Božjih zapovedi, Jezusov Govor na gori, izjave nekaterih prerokov stare zaveze, vendar pa je v njej veliko zelo hude memorale, nasilja, vključno z ubijanjem ljudi. Vsebuje namreč sovraštvo do drugače mislečih, mučenja, posilstva, množično pobijanje žensk, otrok in starcev, genocid, grozljive metode ubijanja in podobno. V celotni svetovni zgodovini ni dela, ki bi bolj zaničevalo človeka in druga živa bitja. Da je to delo še vedno v »prometu«, je po svoje neverjetno. Eden izmed vzrokov za to je, da večina ljudi sploh ne ve, kakšne okrutne predpise vsebuje deli biblije. Po drugi strani pa je razlog v tem, da so se mnogi od mladih nog navadili na prikazovanje zločinov, kot da so po volji Boga. Otroci se, ne samo pri verouku, temveč tudi drugje, indoktrinirajo s spornimi biblijskimi deli. Nasilna biblijska ideologija je odgovorna za krvavo cerkveno zgodovino, ki šteje nepregledne množice žrtev. Katoliška cerkev sedaj sicer direktno ne izvaja fizičnega nasilja, s tem, da se temu nasilju ni odpovedala prostovoljno, temveč ga je postavila v ozadje zaradi vedno močnejšega človekovim pravicam naklonjenega državnega prava. Nihče drug kot znani filozof Karl Jaspers je zato svaril pred nevarnostjo, da bi vsak čas lahko spet zagorele grmade, če bi politične raz-

mere to dovolile. Nauk omenjene cerkve je zato v mnogih pogledih zelo sporen, pravzaprav v nasprotju s slovensko ustavo oz. pravnim redom in mednarodnimi dokumenti s področja varstva človekovih pravic. Katoliška cerkev je do II. vatikanskega koncila obsojala človekove pravice kot nekrščanske in do danes ni podpisala evropske listine o človekovih pravicah. Demokracija ni stvar katoliške cerkve, katoliška doktrina je jasna, saj cerkev ne more biti vodena od spodaj in nima baze za odločanje, je izjavil papež Janez Pavel II. (Večer, 27.11.1998). Cerkev in demokracija sta očitno dve različni stvari. Ker pa se cerkev mnogokrat zavzema za demokracijo v družbi, očitno dela to zaradi tega, da lahko preko nje uveljavlja svoje interese.

Po katoliškem nauku je celotna biblija božja beseda in velja še danes

2. Mnogi menijo, da gre pri omenjenih citatih za besedila iz davnih preteklih časov, ki danes ne veljajo več. Vendar temu ni tako. Že v sami bibliji piše: »Vso besedo, ki vam jo zapovedujem, vestno izpolnajte; ničesar ji ne dodajaj in ničesar ji ne odvezemaj!“ (5 Mz 31,1) Poleg tega je II. Vatikanski koncil leta 1965 v svoji dogmatski konstituciji o Božjih razodetjih izjavil naslednje:

»Kar je razodel Bog, in se nahaja v Svetem pismu in je tu predloženo, je bilo napisano po navdihu Svetega Duha; kajti na temelju apostolske vere so za našo sveto mater, cerkev, knjige Stare kot tudi Nove zaveze v celoti z vsemi njihovimi deli kot svete in kanoonske, ker so bile napisane z delovanjem Svetega Duha ... imajo Boga za avtorja in so kot take predane cerkvi. Za sestavljanje svetih knjig je Bog izbral ljudi, ki naj bi mu s svojimi lastnimi sposobnostmi in močmi služili, pri tem, da bi vse to in samo to, kar je on - delujoč v njih in po njih - hotel imeti zapisano, pisno izročili kot pravi avtorji. Ker torej vse, kar pravijo inspirirani avtorji ali hagiografi mora veljati kot beseda Svetega Duha, je spisom knjig treba priznati, da sigurno, zvesto in brez zmote učijo resnico, ki jo je Bog hotel imeti zapisano v svetih spisih zaradi naše odrešitve. Zato 'je vsak spis', navdihnjen od Boga, tudi koristen za pouk, za argumentiranje, za opomin in za vzgojo v pravičnosti, da bi bil božji človek pripravljen, in pripraven za vsako dobro delo.« (2 Tim 3, 16-17)

Seveda tudi veljaven katekizem katoliške cerkve potrjuje, da ne gre za neke zgodovinske, neveljavne tekste, temveč gre, seveda po nauku katoliške cerkve, za pravo božjo besedo, ki jo je potrebno tudi

zdaj v celoti izpolnjevati. Tako se v katekizmu glasi: »Stara zaveza je nepogrešljiv sestavni del Svetega pisma. Njene knjige so od Boga navdahnjene in ohranjajo trajno vrednost, saj Stara zaveza ni bila nikoli preklicana.« (121) »Kristjani spoštujejo Staro zavezo kot resnično Božjo besedo. Cerkev je vedno odločno odklanjala misel o zavračanju Stare zaveze, kakor da bi z nastopom Nove zaveze postala neveljavna in nepotrebna (marcioniti).« (123) Biblija, vključno z navedenimi citati, torej v celoti velja še danes. Vsi katoliki so jo po nauku katoliške cerkve dolžni prepoznati kot božjo besedo in se po njej ravnati v vsakdanjem življenju. Ne samo to, po kan. 211 Zakonika cerkvenega prava so si dolžni prizadevati, da se bo božje oznanilo odrešenja

bolj in bolj širilo med vse ljudi vseh časov in po vseh krajih zemlje. Ker je celotna cerkev po svoji naravi misijonarska in je delo evangelizacije treba imeti za temeljno dolžnost božjega ljudstva, naj vsi verniki, zavedajoč se svoje odgovornosti, sprejemajo svoj delež pri misijonarskem delu, piše v kan. 781 omenjenega zakonika. Iz kan. 209 pa je

razvidno, da so verniki s samim svojim načinom delovanja dolžni ohranjati občestvo s cerkvijo in naj zato zelo vestno izpolnjujejo dolžnosti, ki jih imajo tako do vesoljne kakor do delne cerkve, kateri po pravnih predpisih pripadajo. Vse to jasno kaže na dejstvo, da je biblija še vedno v celoti osnova za nauk in delovanje katoliške cerkve in njenih članov v sedanjem času. In ne samo to, po katoliškem nauku so državljani po svoji vesti dolžni, da ne sledijo predpisom državnih oblasti, če ti nasprotujejo naukom evangelija. (Katekizem katoliške cerkve, št. 2242) Po nauku katoliške cerkve je torej evangelij pred slovensko ustavo, če pride do nasprotja.

Katoliška cerkev je vse tiste, ki ne priznavajo biblije, izobčila. Tako je določila:

- »Kdor svetopisemskih knjig v celoti z vsemi njihovimi deli, kakor jih je navedel tridentski cerkveni zbor, ne sprejema za svete in kano-nične ali taji, da bi bile navdihnjene, bodi izobčen.« (Anton Sterle: Vera cerkve, Mohorjeva družba Celje, 1997, št. 97)
- »Kdor v skladu s svetimi očetmi ne priznava s srcem in usti prav do zadnje besedice v pravem pomenu in resnično vsega, kar so sveti očetje in peteri častivredni vesoljni cerkveni zbori svet katoliške in apostolske Cerkve božje izročili in oznanili, bodi izobčen.« (Anton Sterle: Vera cerkve, Mohorjeva družba Celje, 1997, št. 84)

Katoliška cerkev očitno ne izobči samo svojih članov, temveč tudi nečlane, ki ne verujejo v njen

nauk, saj uporablja besedo »kdor«. Prekletstvo ali izobčenje pomeni, da je izobčeni prepuščen katoliškemu večnemu prekletstvu. Takšno prekletstvo je imelo za prizadetega daljnosežne posledice že v zemeljskem življenju, saj je bil zaničevan, izključen iz družbe in tako izobčen. Včasih ni imel nobene državne zaščite in nobenih meščanskih pravic. Kdor ga je umoril, je bil izpuščen brez kazni. Anatema je pomenila isto kot neposredna smrtna obsodba. Anateme veljajo še danes.

Poleg tega katoliška cerkev trdi, da »nihče, ki je zunaj katoliške Cerkve, ne le pogani«, ampak tudi ne Judje ne krivoverci ali od edinosti ločeni (schismatici), ne morejo biti deležni večnega življenja; šli bodo marveč v večni ogenj, pripravljen hudiču in njegovim angelom (Mt 25,41), če se ne bodo pred koncem življenja njej (Cerkvi) priključili« (Anton Sterle: Vera cerkve, Mohorjeva družba Celje, 1997, št. 381). Poleg tega katoliška cerkev trdi, da »Cerkev ima v moči svoje božje ustanovitve dolžnost, da kar najvestneje varuje zaklad božje vere neokrnjen in nedotaknjen ter da stalno z največjo gorečnostjo čuje nad zveličanjem duš. Zato mora z največjo skrbnostjo odstranjati in izločati vse tisto, kar utegne nasprotovati veri ali kakorkoli postavljati v nevarnost zveličanje duš. - Zaradi tega ima Cerkev na temelju tiste oblasti, katero ji je zaupal njen božji ustanovitelj, ne le pravico, temveč tudi dolžnost, da ne le trpi, marveč da prepoveduje in obsoja katerikoli zmote, če tako zahtevata neokrnjenost vere in zveličanje duš.« (Anton Sterle: Vera cerkve, Mohorjeva družba Celje, 1997, št. 382) Iz obeh citatov je razvidno, da katoliška cerkev ne priznava ničesar drugega kot samo katolištvo in da zaradi čistosti vere odstranjuje vse tisto, kar ni v skladu z njenim naukom. Podobno je zapisano tudi v kan. 750 Zakonika cerkvenega prava. Kam je takšen nasilen, mrčen in v hudem nasprotju z ustavami demokratičnih držav in človekovimi pravicami ter človekovim dostojanstvom nauk pripeljal, je razvidno iz zgodovine cerkve, ki je polna krvi in bo na kratko podana v nadaljevanju. In ker je v sedanjem času ta nauk nespremenjen, kri teče dalje. Papež Benedikt XVI. je pred kratkim oznanil vernikom, da je pokristjanjevanje drugih in drugačnih neodtujljiva pravica in dolžnost katoliške cerkve in da je evangelizacija glavna naloga cerkve, pri čemer je kot glavne nevarnosti, proti katerim se morajo katoliki neusmiljeno boriti, označil materializem, relativizem in laicizem. V boju proti temu zlu katolik ne sme nikoli popuščati ali sklepati kompromisov. S temi besedami je sedanji papež potrdil katoliško „vojno“ proti nekatoliškemu. Hude kršitve se nadaljujejo, kar bo tudi prikazano v nadaljevanju. Zanimivo je tudi, da je cerkveni zbor v Florenci (1438-1445) določil, »da ima sveti apostolski sedež in rimski škof prvenstvo nad vsem svetom.« (Anton Sterle: Vera cerkve, Mohorjeva družba Celje, 1997, št. 434) Zato tudi ni čudno, da mnogi predsedniki držav ali vlad romajo k papežu v Vatikan. Očitno mu mnogi še vedno priznavajo državniški oz. politični primat. Papež si celo lasti pravico soditi državnim poglavarjem o kršitvi cerkvenih zakonov in o vsem kar ima značaj greha (Zakonik cerkvenega prava, kan. 1405).

Zgodovinar Deschner: »Ne poznam organizacije v zgodovini, ki bi bila bolj obremenjena z zločini kot je katoliška cerkev!«

3. Biblija v mnogih delih torej, seveda ne samo v zgoraj navedenih, vsebuje skrajno negativne vsebine. Gre za izjemno nemoralne, surove, k nasilju, uničevanju, morjenju in ubijanju vzpodbujajoče vsebine. Gre za vsebine, ki hujskajo k hudodelstvu, rasnemu in drugemu sovraštvu in k vojni. Vse te vsebine lahko škodujejo zdravemu moralnemu razvoju ljudi do 18. leta, vzbujajo surove instinkte, brezčutno, do usode in trpljenja drugih otopelo mišljenje ali ga intenzivirajo. Bralci, posebej mladina, so lahko zaradi sprejemanja negativnih biblijskih sporočil, zapeljani k nasilju, zločinom ali drugim kaznivim ravnanjem, ker se jim zdi takšno ravnanje sprejemljivo, zgledno, čudovito in vredno posnemanja. Negativni biblijski deli lahko spodbujajo tudi rasno in drugo sovraštvo, saj z vplivanjem na strasti zbujajo sovražen odnos do oseb, ki pripadajo drugim rasam, delom prebivalstva ali narodom in so tako primerni, da pripravijo ugodna tla za sovraštvo, kampanje ali celo konkretne izgrede proti drugač-

nim, torej tistim, ki niso na »liniji« katoliške cerkve. Seveda te vsebine povečujejo tudi vojne, kot že navedeno, saj gre tudi za prikaze množičnih umorov, ki so privlačni za mnoge, predvsem mladino, ki mnogokrat meni, da je to nesporno in da so po volji Boga. Gre za socialno etične dezorientacije, gre za situacije, kjer je človek postavljen v položaj objekta, saj je na nivoju, ki nima povezave s človekom in njegovim dostojanstvom. Tukaj gre za razna pohabljenja, grozote, scene mučenja in drugo. Pri vsem tem gre za kriminalna, okrutna, življenjsko nevarna ravnanja, ki so v nasprotju tudi s človekovim dostojanstvom in ki lahko bistveno odstopajo od ciljev vzgoje, ki so v pluralni družbi zapisani predvsem v ustavi, zlasti človekovo dostojanstvo, in v drugih ustavnih pravicah, pa tudi v pedagoških spoznanjih in vrednostnih merilih, ki se ujemajo z ustavo in o katerih obstaja soglasje družbe. V mnogih primerih naj bi Bog dal neke vrste generalno pooblastilo za smrtne obsodbe nad tistimi, ki ne spadajo v krog izbrancev. Pisci biblije so iz Jahveja naredili vojnega boga, ki brezobzirnó ukazuje osvajaalne pohode ter poziva k morjenju in ubijanju, plenjenju in posiljevanju. Gre za milijarde nedolžnih živih bitij, tako od ljudi do živali. Ko so po nalogu papeža Urbana II. leta 1095 križarji napadli Jeruzalem in do gležnjev bredli v krvi ubitih Saracenov, so se lahko sklicevali na biblijske nauke stare in nove zaveze. Katoliška cerkev je v preteklosti preganjala Jude in vzpostavila pogoje za pregon Judov s strani drugih. Adolf Hitler je v zvezi s tem dejal: »Delam samo to, kar že tisoč petsto let dela cerkev, vsekakor temeljitejše.« »Tako sem danes prepričan, da ravnam v smislu vsemogočnega Stvarnika: s tem ko se obranim Judov, se bojujem za Gospodovo delo.« je še dejal katolik Adolf Hitler, ki ga katoliška cerkev ni izobčila, čeprav je pobil milijone ljudi. Očitno pregon Judov in pobijanje ljudi ni zločin po katoliškem nauku. »Stroga dolžnost vesti vsakega kristjana je zatirati izrojeno judovstvo» je v 20. stoletju izjavil škof Göllner iz Linza.

V demokratični družbi se lahko upošteva samo tisti verski nauk, ki je vreden spoštovanja in ne krši človekovih pravic. Katoliški nauk temu v mnogih delih ne odgovarja. Po presoji zgodovinarja Karlheinz Deschnerja na svetu ni organizacije, ki bi bila »v antiki, vključno s srednjim in novim vekom ter posebno v 20-tem stoletju tako obremenjena z zločini, kot krščanska cerkev, prav posebno rimsko-katoliška cerkev«. In nekdANJI jezuit grof Hoensbroch ugotavlja: »Papeži so bili stoletja na vrhu morilskega in krvavega sistema, ki je poklal več ljudi, povzročil več kulturnih in socialnih pustošenj kot katera koli vojna, kot katerakoli epidemija, v imenu Boga in v imenu Jezusa Kristusa.« »Papeži niso bili samo morilci velikega stila, temveč so umor naredili tudi za pravno načelo krščanske cerkve in pogoj za odrešitev«, je izjavil Lord Acton, katoliški zgodovinar. Papež Pij XII. je po drugi svetovni vojni grozil s cerkvenim izobčenjem vsakega, ki bi si pri volitvah drznil glasovati za komunističnega namesto katoliškega kandidata, je izjavil Michael Baigent, avtor »Jezusovega zaupnega gradiva«. Don Pierino, bivši duhovnik, je Vatikan označil za zemeljski paradiž bogatašev in oblastnikov in rekel, da je Vatikan včasih dvoumno in sprijeno središče politike (Dnevnik, 5.3.2008). Seveda ni spregledati niti dejstva, da sta se obe največji vojni 20. stoletja začeli v Evropi, katere večina prebivalcev je permanentno vzgajana v biblijskem duhu, saj so krščanske cerkve cerkve okolja. Tudi ni odveč omeniti, da so države, kjer prevladujejo krščanske cerkve, tako katoliška, protestantska oz. druge, največje uničevalke okolja in porabijo največ denarja za vojsko. Tako je samo ZDA, tam pa je biblija v skoraj vsakem domu, v letu 2007 porabila za vojsko in vojne, ki jih vodi, neverjetnih 351 milijard EUR (slovenski državni proračun je okoli 10 milijard EUR). Sledijo v glavnem države, kjer je večina prebivalstva krščanske vere (Velika Britanija, Francija, Nemčija – vsaka od njih porabi med 20 in 40 milijard EUR), med njimi pa sta se vrinili Kitajska in Japonska, ki vedno bolj prevzemata zahodne obrazce vedenja oz. družbenega razvoja. V »krščanskih« državah, torej državah, kjer so krščanske cerkve cerkve okolja, je tudi večina od 10.000 jedrskih glav, ki jih lahko takoj namestijo na rakete ali letala, od tega jih je več kot 5.000 v Rusiji in več kot 4.000 v ZDA (Indirekt, 10.6.2008).

Zaradi biblijskih navodil je zabodel sina

4. Biblija je v mnogih pogledih knjiga, ki ogroža mladino. Moralno ogroža otroke in mladostnike, ker drastično opreka vzgojnim ciljem pluralistične družbe po merilih sodobne družbe, ki so vsebovana v ustavah in drugih predpisih modernih držav. Biblija posurovlja, ker prebujá surove instinkte in ob trpljenju drugih vzbudi brezčutno otopelost. Biblija je knjiga, ki vzpodbuja k nasilju in zločinu, saj podpihuje tudi sovraštvo do drugovercev, prav posebno ves čas do Judov in kot je videti v zadnjem času, tudi do muslimanov. Biblija v svojem negativnem delu vedno znova krši človekovo dostojanstvo, ki je vir človekovih pravic. Okoliščina, da je biblija kljub svoji nečloveškosti in okrutnosti standardno delo

tako imenovanega krščanskega zahoda, ne zmanjšuje nevarnega učinka na mladino, temveč ga celo krepi. Če »sveta knjiga« priporoča take okrutnosti, potem znatno znižuje tolerančni prag raznih grozodejstev. Kdor dopušča obstoj takšnih nevarnih in sovražnih delov obravnavane verske knjige, jemlje v zakup, da se bo nekoč, ko bodo okoliščine to dovoljevale, zopet delalo hudo nasilje v imenu biblije oz. Boga. Seveda je vse to s slovensko ustavo popolnoma nezdružljivo. Kdor je v Sloveniji odgovoren za varstvo otrok in mladostnikov in molče sprejme brutalna biblijska priporočila, je lahko sokriv za ogrožanje duševnega in moralnega razvoja otrok in mladostnikov. Biblija pa ni samo knjiga, ki ogroža mladino. Po mnenju več kot ducata slovenskih novinarjev, urednikov in piscev, je najškodljivjša knjiga na svetu. Spodbudila je nemalo vojn, navdihovala morilce in upravičevala množično ubijanje (Jana, 12.7.2005). V Hongkongu so nadzorni organi cenzure prejeli dva tisoč pritožb nad nespodobnostmi v bibliji (RTV Slovenija – Kultura, 21.5.2007).

5. »To sem moral storiti. Bog je moja priča.« S temi besedami je 59-letni družinski oče iz Ratzenburga povedal, da je z nožem zabodel najstarejšega sina (22). Oče strogo veruje v biblijo in se je prepiral s sinom, ki biblije ni jemal tako dobesedno (Mahnmal Aktuell, 2/07). Biblija daje očetu prav: »Če ima kdo trmoglavca in upornega sina, ki ne posluša ne očetovega ne materinega glasu in ju ne uboga, čeprav ga strahujeta, naj ga oče in mati primeta in peljeta k mestnim starešinam, k vratom njegovega kraja. Rečeta naj starešinam njegovega mesta: »Ta najin sin je trmoglav in uporen, ne posluša najinega glasu, požrešen je in pijanec.« Potem naj ga vsi možje njegovega mesta posujejo s kamenjem, da umre. Tako odpravi zlo iz svoje srede! Ves Izrael naj to sliši in se boji.« (5 Mz 21,18-21). To torej piše v peti Mojzesovi knjigi. Oče je ravnal po krščanskem nauku, da je potrebno biblijo uresničevati. Iz tega je tudi razvidno, kakšno izjemno nevarnost predstavlja biblija. Po cerkvenem pravu oče ni odgovoren za umor svojega sina, saj je samo izvrševal navodilo iz biblije.

6. Cerkevni člani so posebej sovražni do tujcev. V sociološki raziskavi prof. Heitmayerja, ki je bila izvedena v letih 2002 do 2005 so nemškimi državljanom predložili izjave kot npr. »V Nemčiji živi preveč tujcev« ali »Muslimanom naj se prepove priseljevanje v Nemčijo« in pri tem ugotovili, da se reakcije cerkvenih članov razlikujejo od necerkvenih, saj so se pripadniki ene od obeh velikih nemških cerkva izkazali za bolj sovražne do tujcev kot tisti brez veroizpovedi. Za te cerkvene pripadnike velja tudi, da so bolj nagnjeni k rasizmu, islamofobiji, homofobiji, antisemitizmu in močnejše poudarjajo ustaljene predprave (Mahnmal Aktuell, 2/06).

7. Kaj se zgodi, če ljudje berejo določene izseke biblije, npr. takšne, ki govorijo o posilstvu ali o pogromih v imenu Boga, kjer ni prizaneseno niti ženskam niti otrokom. Psihologi univerze Michigan so naredili poskus. Po vsakokratnem branju so testne osebe s pomočjo gumba povzročile zvok. Iz jakosti tega zvoka so raziskovalci sklepali, da branje omenjenih mest dela ljudi agresivne. Süddeutsche Zeitung (28.3.2007) je to komentiral z besedami, ali ne bi bilo biblijo opremiti z opozorilom za mladoletnike. Šole, kjer narašča nasilje, bodo verjetno razmislile o nakupu svetega pisma (Mahnmal Aktuell, 3/07).

8. Sveto pismo ima doma večina Američanov. Neka javnomnenjska raziskava je pokazala, da Američani izmed vseh knjig najraje berejo sveto pismo. Doma ga ima 92 % Američanov, v povprečnem gospodinjstvu pa so kar trije izvodi (Žurnal24, 11.4.2008). Bolj ali manj podobno je tudi v drugih zahodnih družbah. Zato je vpliv biblije v zahodnem svetu огromen. Nihče natančno ne ve, kako zelo so mračna biblijska navodila vplivala in še vplivajo na odgovorne v družbi in državi. Nerazumljivo bi bilo misliti, da biblija tipičnega zahodnega človeka, na to pa je bil navaján od rojstva in na katero ga obvezuje cerkev, še posebej, če je bil krščen, ne oblikuje do dna duše. Nihče ne ve, kako se indoktrinacija v zgodnjem otroštvu »z biblijskimi pripovedmi« odraža preko človekove zavesti. Vsekakor pa obstaja negativna biblijska dediščina v podzavesti mnogih ljudi in seveda tudi celotne zahodne družbe. Ni naključje, da je Ronald Reagan, ki je kot vsi ameriški predsedniki, prisegel na biblijo, na višku hladne vojne označil Sovjetsko zvezo za »kraljestvo zla« in govoril o atomskem Harmagedonu. Tudi sedanji ameriški predsednik Bush govori o osi

zla. Po biblijskih priporočilih se je npr. ravnal tudi umrlí hrvaški predsednik Franjo Tuđman, ki se je v svoji knjigi Zmote zgodovinske resnice iz leta 1989 v opravičilo za genocid nad narodnimi manjšinami izrecno skliceval na biblijo. Mladi ljudje, ki berejo biblijo, mogoče menijo, da je npr. sovraštvo do tujcev ali homoseksualcev pozitivno, saj naj bi vse to izhajalo od boga. Mnogi politiki govorijo o religiozni toleranci, vendar to ponavadi pomeni samo versko svobodo lastne cerkve. Vpliv Vatikana na EU je огromen (Martin Schulz, predsednik evropskih socialistov - Indirekt, 4.4.2008). Katoliška cerkev je eden najvplivnejših in geostrateško najpomembnejših igralcev na mednarodnem odru, je izjavil Laris Gaiser, vodja centra za raziskave svetovnih vprašanj Globis Europe iz Verone (Mag, 12/2008). Papež Janez Pavel II. je celo izjavil, da ima katoliška cerkev pravico in dolžnost posredovati pri svetovni ureditvi (Delo, 2.7.1998). Verjetno bi vsako drugo organizacijo s takšnim verskim naukom, torej z naukom, ki v mnogih delih nasprotuje ustavi in ogroža velik del populacije, že zdavnaj prepovedali. Še posebej tudi zaradi tega, ker katoliška cerkev z grožnjami o večnem prekletstvu drži v »šahu« množice, saj trdi, da ni odrešenja izven njene cerkve in da tisti, ki so zunaj te cerkve, pristanejo v večnem peklú in tam trpijo večne muke. Večno naj bi bili ločeni od Boga. Z večnim peklom tradicionalno krščanstvo drži v šahu tako svoje člane kot nečlane. Tako bi bilo mogoče reči, da gre v tem pogledu za religiozno strahu. In če se k temu doda še prisilni krst dojenčkov in dejstvo, da iz katoliške cerkve ni mogoč celovit izstop ter da nekdó, ki je bil krščen kot dojenček, ostane del cerkve tudi po formalnem izstopu, pri čemer mu obveznosti v glavnem ostanejo, saj ga vežejo vsi cerkveni in božji zakoni, razen kanonične oblike poroke, izgubi pa pravice, za povrh pa je zaradi formalnega izstopa kaznován še z izobčenjem, torej večnim peklom, je jasno, da gre za nauk, ki hudo krši temeljne pravice ljudi (svoboda vesti, osebno dostojanstvo, osebna varnost, ...) in je v nasprotju z ustavo. V cerkvenem okolju zahodnih držav je mnogo zlorab otrok in mladostnikov, mnogo pedofilskih afer katoliških duhovnikov. Številke pedofilskih duhovnikov gredo v tisoče, žrtev v deset tisoče, v stotine milijonov dolarjev pa gredo odškodnine, ki jih je že morala cerkev plačati žrtvam ali pa jih bo še morala. Seveda pa je mnogo pedofilov tudi med cerkvenimi laiki. Glede na to, da so ti člani cerkve, je jasno, da gre tudi v tem primeru za cerkveno pedofilijo. Ker so v mnogih državah katoliki v večini, je jasno, da je cerkvene pedofilije bistveno več kot pa necerkvene. Zlorabljene žrtve mnogokrat leta in leta duševno trpijo zaradi ponižanja, duhovniki pa so bili v mnogih primerih prestavljeni drugam, namesto da bi se znašli v kazenskem postopku na civilnem sodišču. Jezuit in psihoterapevt Rupert Lay je v nekem intervjuju za časopis Die Woche rekel, da je polovica pacientov, ki so prišli k njemu na terapijo, zbolela zaradi izkušenj, ki so jih s cerkvijo imeli v otroštvu in mladosti.

Mladi ljudje, ki berejo biblijo, mogoče menijo, da je npr. sovraštvo do tujcev ali homoseksualcev pozitivno, saj naj bi vse to izhajalo od boga. Nihče natančno ne ve, kako zelo so mračna biblijska navodila vplivala in še vplivajo na odgovorne v družbi in državi. Tudi katoliški Hitler se je skliceval na biblijo, ko je izvedel genocid nad Židi.

9. Krvava dediščina biblije je pripeljala do desetih milijonov cerkvenih žrtev. Znani so cerkveni zločini v času inkvizicije, križarskih vojn, preganjanj čarovnic, Judov, poganov oz. drugače mislečih, osvajanja Amerike, trgovine s sužnji, množičnega morjenja na Hrvaškem, genocida v Ruandi in podobno. Ne smemo pa pozabiti niti nepredstavljlive množice mrtvih živali, saj cerkev že ves čas podpira lov, živinorejo in druge zlorabe živali.

10. V nadaljevanju svoj predlog za prepoved delovanja podrobneje razlagamo glede na posamezne prepovedne točke iz 1. odstavka 12. člena Zakona o verskih svobodi. Seveda so dejanja, ki so jih storili pripadniki oz. člani katoliške cerkve tudi dejanja te cerkve, saj katoliška cerkev obstoji iz klerikov in laikov, obojni so občestvo cerkve oz. božje ljudstvo. To je potrdil tudi papež Benedikt XVI., ko je na četrtém kongresu talijanske katoliške cerkve jasno povedal, da morajo boj za resnico izbojevati katoliški laiki, ki delujejo kot državljani in da je potrebna takojšnja in odločna akcija (Delo, 20.10.2006). Zato

so prepovedni razlogi, ki jih je ustvaril član cerkve, ne glede na svoj status v cerkvi, torej ali je laik ali klerik, istočasno tudi prepovedni razlogi, ki se nanašajo na katoliško cerkev kot organizacijo, saj so jih storili njeni deli. Organizacije oz. celote brez delov namreč ni. Jasno je tudi, da je potrebno vsa dejanja in izjave tako klerikov kot tudi laikov vedno tolmačiti v smislu cerkvenega nauka, opisanega tudi v 2. točki obrazložitve. Torej v smislu tega, da je potrebno odstraniti vse, kar ni katoliško. »Vsi, ki niso katoliški, so krivoverci in bratje Judov«, je izjavil Ambrozij »sveti«. Jasno je tudi, da to kar reče papež in drugi cerkveni kleriki izven Slovenije, velja tudi za katoliško cerkev v Sloveniji in za katolike, ki živijo v Sloveniji. Enako veljajo dejanja, ki so bila storjena v smislu katoliške religije izven Slovenije, so tudi navodila za podobna ravnanje v Sloveniji. Ob tem je seveda pojasniti, da je mogoče mnoge dejanske stanove oz. dele katoliškega nauka, ki se pojavljajo v nadaljevanju, uvrstiti pod več prepovednih razlogov. Nekaj, kar je kršitev ustave je npr. lahko tudi spodbujanje k nasilju ali neenakopravnosti ali razpihovanje nestrpnosti ali sovraštva, ...

11. Katoliška cerkev huje krši Ustavo Republike Slovenije, kar je razvidno tudi iz naslednjega:

- da trdi, da so pravice dane od Boga (Večer, 17.10.2005) in ne od države, kar je v hudem nasprotju s slovensko ustavo, ki v tretjem členu kot vir pravic določa ljudstvo oz. državo – na ta način katoliška cerkev sploh ne priznava ljudstva kot temelja oblasti, temveč vsiljuje Boga kot »oblastnika«;
- da zahteva od staršev čimprejšnji krst dojenčkov (Zakonik cerkvenega prava, kanon 867) in to celo pod grožnjo večnega pekla, pri čemer je sam krst dojenčkov, ki pomeni vstop krščenca v katoliško cerkev v nasprotju z 41. členom ustave, ki tudi otrokom priznava svobodo vesti in v okviru tega tudi svobodo verske opredelitve. Posledice prisilnega krsta, prisilnega zato, ker otrok ni imel možnosti, da se o tem sploh izreče, so za takšnega otroka zelo hude, saj s krstom dobi velike in zastrašujoče obveznosti v katoliški cerkvi. Tako se mora krščen otrok podrejati drugim in jim služiti v občestvu cerkve, poslušen mora biti cerkvenim dostojanstvenikom in jih ubogati, pred ljudmi mora izpovedovati vero in se udeleževati apostolske ter misijske dejavnosti božjega ljudstva (Katekizem katoliške cerkve, št. 1269 in 1270). Jasno je, da mora obstajati v demokratični družbi svobodna privolitev nekoga za sprejem dolžnosti, kar pri krstu dojenčkov oz. otrok ni zagotovljeno. Seveda mora tudi za vstop v neko versko skupnost obstajati svobodna privolitev osebe. Če zaradi starosti ali česa drugega oseba te privolitve ni zmožna podati, je potrebno počakati tako dolgo, da lahko takšna oseba zavestno, zavedajoč se vseh posledic, poda privolitev ali pa jo odkloni. Tako je tudi po 41. členu slov. ustave. Ker je otrokova korist najvišja vrednota v vzgoji otrok, kar izhaja tudi iz 54. in 56. člena ustave, se postavlja vprašanje, ali je v korist otroka, da dobi prej navedene obveznosti, ki ga spremljajo celo življenje in mu nalagajo velika bremena? Ali je v korist otroka, da postane stvar, kar se po nauku katoliške cerkve zgodi ob krstu? Ali otrok s krstom ne izgubi svojo svobodno osebnost in postane last cerkve? Seveda pa katoliška cerkev s krstom dojenčkov ne krši samo ustave, temveč tudi lasten nauk, saj po drugi strani uči, da »nikogar ni dovoljeno siliti, da bi se proti svoji vesti oklenil katoliške vere.« (Zakonik cerkvenega prava, kan. 748) Uči pa tudi Jezusove besede, da je prvo potrebno učiti in nato krstiti (Mt 28,19). Katoliška cerkev s krstom dojenčkov krši torej slovensko ustavo in svoj lastni nauk. Zanimivo je tudi, da obstaja okoli 10 izobčenj v zvezi z zmotami glede krsta, ki jih je cerkev sprejela na Tridentinskem vesoljnem cerkvenem zboru (1547). Tisti, ki torej ne priznavajo krsta, kot to uči katoliška cerkev, so prekleti in poslani v večni pekel, kjer bodo trpeli peklenske muke – seveda po nauku omenjene cerkve. Ali ne gre tukaj tudi za hude grožnje človekovemu dostojanstvu? Izobčenja so razvidna iz že omenjene knjige Vera cerkve, št. 532 in naslednje. V zvezi s krstom dojenčkov si je potrebno postaviti tudi vprašanje: koliko pedofilije klerikov bi bilo, če bi se ljudje krstili odrasli, kar bi bilo ustavno in seveda edino pošteno do krščencev. Stikov med otroci in duhovniki bi bilo bistveno manj in s tem tudi verjetnost pedofilije. Odpadel bi namreč verouk in podobne dejavnosti;
- da iz katoliške cerkve ni mogoč celovit izstop, temveč samo formalen, kar je huda kršitev verske svobode oz. svobode vesti iz 41. člena. Poleg tega pa gre v tem primeru tudi za izjemno hudo kršitev človekovega dostojanstva iz 34. člena ustave, kajti dejstvo, da človeka, ki sicer izstopi iz katoliške cerkve še naprej veže zakramentalna vez s to cerkvijo, saj se krsta ne da zbrisati, kot to trdi cerkev, kar posledično pomeni, da kljub izstopu še vedno ima vse obveznosti, razen kanonične oblike poroke, ki jih

je pridobil npr. s prisilnim krstom, ostane pa brez pravic. Ali ne gre pri članstvu v katoliški cerkvi za neke vrste suženjstvo: krst in s tem vstop ter prejem hudih obveznosti in bremen brez človekovega soglasja in celo brez možnosti izstopa iz cerkve, saj izstop je ali pa ga ni. Če človek formalno izstopi, pa ga po katoliškem nauku čaka še izobčenje, torej večni pekel. Nekdo, ki samo izkoristi pravico do verske svobode oz. svobode vesti, ki mu jo daje ustava, je s strani katoliške cerkve kaznovan z najhujšo kaznijo, to je z izobčenjem. Ali ne gre v tem primeru za neverjetno sovražnost do ljudi in izjemno hudo kršitev človekovega dostojanstva. In v 21. stoletju še vedno obstaja organizacija, ki tako postopa. In ne samo to: mnoge države, vključno s Slovenijo, celo financirajo njeno dejavnost;

Posledice prisilnega krsta, prisilnega zato, ker otrok ni imel možnosti, da se o tem sploh izreče, so za takšnega otroka zelo hude, saj s krstom dobi velike in zastrašujoče obveznosti v katoliški cerkvi.

- da za mnoge moralne prekrške predpisuje smrtno kazen, pa čeprav je po slov. ustavi človekovo življenje nedotakljivo in v Sloveniji ni smrtne kazni (17. člen). To je razvidno tudi iz spodnjih citatov iz biblije:
 - »Čarovnice ne puščaj pri življenju. « (2 Mz 22,17)
 - »Če kdo prešuštvuje z ženo svojega bližnjega, naj bosta oba usmrčena, preuštnik in prešuštnica. « (3 Mz 20,10)
 - »Če kdo leži z ženo svojega očeta, s tem odgrne nagoto svojega očeta; naj bosta oba usmrčena; njuna kri pade nanju.« (3 Mz 20,11)
 - »Če kdo leži z moškim, kakor se leži z žensko, sta oba storila gnusobo; naj bosta usmrčena; njuna kri pade nanju.« (3 Mz 20,13)
 - »Če kdo leži s svojo snaho, naj bosta oba usmrčena; ravnala sta sprevrženo; njuna kri pade nanju.« (3 Mz 20,12)
 - »Če si kdo vzame ženo in še njeno mater, je to krvoskrunstvo; njega in njiju naj sežgejo v ognju, da ne bo krvoskrunstva med vami.« (3 Mz 20,14)
 - »Če kdo spolno občuje z živaljo, naj bo usmrčen; in žival zakoljite!« (3 Mz 20,15)
 - »Če se ženska približa kateri koli živali, da bi se z njo parila, ubijte žensko in žival; naj bosta usmrčeni; njuna kri pade nanju!« (3 Mz 20,16)
 - »Človek pa, ki bi predrzno ravnal, tako da ne bi poslušal duhovnika, ki tam opravlja službo GOSPODU, tvojemu Bogu ali sodnika, ta človek mora umreti; ...« (5 Mz 17,12)
 - »Če ima kdo trmoglavega in upornega sina, ki ne posluša ne očetovega ne materinega glasu in ju ne uboga, čeprav ga strahujeta, naj ga oče in mati primeta in peljeta k mestnim starešinam, k vratom njegovega kraja. Rečeta naj starešinam njegovega mesta: »Ta najin sin je trmoglav in uporen, ne posluša najinega glasu, požrešen je in pijanec.«Potem naj ga vsi možje njegovega mesta posujejo s kamenjem, da umre. Tako odpravi zlo iz svoje srede! Ves Izrael naj to sliši in se boji.« (5 Mz 21,18-21)
 - »Kdor udari svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo.« (2 Mz 21,15)
 - »Kdor ugrabi človeka, naj ga je že prodal ali ga najdejo v njegovih rokah, naj bo kaznovan s smrtjo.« (2 Mz 21,16)
 - »Kdor preklinja svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo.« (2 Mz 21,17)
 - »S krvjo upijanim svoje puščice in moj meč bo jedel meso: s krvjo pobitih in ujetih, z dolgolasimi glavami sovražnika.« (5 Mz 32,42)
 - »In GOSPOD je rekel Mojzesu: »Vzemi vse poglavarje ljudstva in jih daj obesiti na soncu pred GOSPODA, da se njegova jeza umakne od Izraela!« Mojzes je rekel Izraelovim sodnikom: »Vsak naj od svojih mož pobije tiste, ki so se vdali Báal Peórrju.« (4 Mz 25,4-5)
 - »Samarija se bo pokorila, kajti uprla se je svojemu Bogu. Padli bodo pod mečem, njihovi otročiči bodo raztreščeni, njihove

- spočetnice razparane.« (Oz 14,1)
 - »Ko je pismo prišlo do njih, so prijeli kraljeve sinove in vseh sedemdeset pomorili. Njihove glave so deli v košare in mu jih poslali v Jezreel. Prišel je odposlanec in mu sporočil, da so prinesli glave kraljevih sinov. On pa je rekel: »Do jutra jih denite v dveh kupih pred mestna vrata!« (2 Kr 10,7-8)
 - »Ti svojeglavci, podobni brezumnim živalim, ki so že po naravi rojene zato, da jih lovijo in pobijajo, pa preklinjajo tisto, česar ne poznajo. Zato jih bo njihova lastna pokvarjenost uničila, za krivičnost pa bodo prejeli plačilo.« (2 Pt 2,12-13)
- To so torej navodila za ravnanje tudi v sedanjem času, saj biblija, kot že navedeno, velja tudi danes. Gre za izjemno hudo nasilje in pozivanje k ubijanju. Ni bistveno, da se sedaj to v glavnem ne izpolnjuje (razen npr. Ruanda in še mogoče kje), bistveno je, da je to veljavno in da zavezuje vse katolike k takšnemu ravnanju.

12. Katoliška cerkev spodbuja k narodni, rasni, verski ali drugi neenakopravnosti, kar je razvidno tudi iz naslednjega:

- da je odgovorni urednik in direktor katoliškega tednika Družina v članku *Zakaj se Cerkev vtika v politiko?* zapisal: »Ko govorim o Katoliški cerkvi, mislim tudi na vse preostale Cerkve in verske skupnosti pri nas« (Finance, 2.11.2006), s čimer je nepooblaščen govoril v imenu vseh verskih skupnosti, kar pomeni, da jih je spravil v neenakopraven položaj;
- da ženskam ne priznava enakopravnega položaja z moškimi, kar je razvidno tudi iz naslednjih izjav:
 - Ženske so določene predvsem za to, da zadovoljijo moško pohotnost. (Johannes Chryostomos, 349-407, gr. cerkveni učitelj)
 - Ženska je manjvredno bitje, ki ga Bog ni ustvaril po svoji podobi. Naravnemu redu ustreza, da žene služijo možem. (Cerkveni oče Avguštin, 354-430 - Avguštin velja za enega najpomembnejših cerkvenih učiteljev)
 - Bistvena vrednota žene je v njeni sposobnosti rojevanja in v njeni gospodinj-ski koristi. (Tomaž Akvinski, cerkveni učitelj 1225-1275)
 - Žena mora pokriti glavo, ker ni podoba Boga. (Ambrozij, cerkveni učitelj, 339-397)
 - Ko vidiš žensko, misli, da je hudič! Je neke vrste pekel! (Papež Pij II., 1405-1464)
 - Dekleta, ki nosijo mini krila, pridejo v pekel. (Jezuit Wild v 20. stol.)
 - Kjer se zadržuje duhovnik, tja ženska ne sme vstopiti. (Sinoda v Parizu, 846)
 - Duhovniki, ki prenočujejo sum vzbujajoče ženske, morajo biti kaznovani. Ženske pa mora škof prodati v suženjstvo. (2. sinoda iz Toleda, 589)
 - Ves (ženski) spol je šibak in lahkomiseln. Odrešenje najdejo samo zaradi otrok. (Johannes Chrysostomos, sv., 349-407, grški cerkveni učitelj)

Očitno je iz cerkvenega nauka izhajal tudi župnik Jože Pacek, ki je v Družini (15.7.2001) zapisal, da je ženska ustvarjena kot pomočnica človeku. Komentar ob vsem tem ni potreben, še posebej ne ob odnosu do žensk, saj so izjave same zase zelo zgovorne.

Po cerkvenem nauku je ženska manjvredno bitje.

13. Katoliška cerkev spodbuja k nasilju in vojni, kar je razvidno tudi iz naslednjega:

- da je nasilje po mnenju svetega sedeža zadnje sredstvo, s katerim si lahko človek izbojuje pravico (Družina, 22.5.2005), kar je v nasprotju tudi s 63. členom ustave, ki prepoveduje vsakršno spodbujanje k nasilju in vojni - če je prepovedano spodbujanje k nasilju, je jasno prepovedano tudi samo nasilje;
- da je papež Janez Pavel II podprl vojno v Iraku, saj je izjavil, da je uporaba sile lahko samo zadnji izhod (Delo, 17.3.2003), torej: vojna da, vendar kot zadnje sredstvo ali drugače: če ne gre drugače, lahko tudi vojna. Napad na Irak je izrecno podprl tudi ameriški vojaški nad-

- škof O'Brien (Katoliška tiskovna agencija, 26.3.2003). Napad na Irak leta 2003 je bil v nasprotju z listinami OZN, temeljil pa je tudi na zavestnih lažeh ameriške administracije glede iraškega orožja za množično uničevanje;
- da je argentinski vojaški škof Baseotto izjavil, da bi morali argentinskega ministra za zdravstvo vreči v reko s kamnom okrog vratu (Delo, 23.3.2005);
- da stoji na stališču »pravične vojne« (Katekizem katoliške cerkve, št. 2308, 2309), kar v praksi pomeni, da je pravično tisto, kar je katoliško in v interesu cerkve, ostalo pa je krivično, ki ga je potrebno odstraniti, tudi z nasiljem in drugim nezakonitimi metodami. Vsaka vojna je nasilna, tudi tako imenovana pravična. To je v nasprotju s 63. členom ustave, ki prepoveduje vsakršno spodbujanje k vojni - če je prepovedano spodbujanje k vojni, je jasno prepovedana tudi sama vojna, tako tudi pravična. Sicer pa: ali je vojna sploh lahko pravična?

Zgodovina katoliške cerkve je polna vojn in nasilja. Nasilje obstaja tudi danes, vendar je bolj sofisticirano in prikrito kot včasih. Cerkev se mu ni odrekla, kar dokazuje tudi to, da je njen nauk od začetka nespremenjen. Katoliška cerkev sodeluje celo v sedanjem času v vojnah oz. vojnih spopadih (NDH – pomor pravoslavcev v Jasenovcu, Argentina in sodelovanje z vojaško hunto, Ruanda – sodelovanje v pomorih Tutsijev).

14. Katoliška cerkev razpihuje narodno, rasno, versko ali drugo sovraštvo oz. nestrpnost ali preganjanje, kar je razvidno tudi iz naslednjega:

- da poljska katoliška postaja Radio Marija širi tudi antisemitizem (Delo, 5.6.2006);
- da je papež Benedikt XVI. na prvi splošni avdienci v letu 2007 vse neverujoče okarakteriziral kot sile teme in zla (Mladina, 27.1.2007);
- da je papež Benedikt XVI. oznanil vernikom, da je pokristjanjevanje drugih in drugačnih nedotujljiva pravica in dolžnost katoliške cerkve in da je evangelizacija glavna naloga cerkve, pri čemer je kot glavne nevarnosti, proti katerim se morajo katoliki neusmiljeno boriti, označil materializem, relativizem in laicizem. V boju proti temu zlu katolik ne sme nikoli popuščati ali sklepati kompromisov (Delo, 19.5.2008);
- da je kardinal Franc Rode izjavil: »Imam kaj bolj pametnega početi kot pa se ukvarjati s to prekleto slovensko politiko«. (Dnevnik, 10.4.2007);
- da je nadškof Angelo Amato istospolne poroke označil za čisto zlo, splav in evtanazijo pa za terorizem s človeškim obrazom (Mladina, 26.4.2007);
- da je duhovnik dr. Ivan Štuhec izjavil, da Judi danes delajo velike neumnosti in so vredni marsikatero obsodbe (Večer, 11.2.2008);
- da je prevajalec oz. slikar, ki objavlja tudi v katoliškem tedniku Družina (Pavel Ferluga) zapisal: »Ker – bodimo odkriti – širjenje islamske veroizpovedi v Sloveniji je večji zločin od »skrunitve« korana, saj se s tem postavljajo temelji terorizma in razdvajanja naroda z dvatisočletno tradicijo krščanstva na naših tleh. Že razdvajanje Slovencev na dve tako različni veroizpovedi je hujskanje h genocidu.« (Demokracija, 23/2005);
- da je nadškof in metropolit Franc Rode leta 1997 izjavil: »Tu je tisti sramotni 55. člen slovenske ustave, ki je dejansko nečast naši deželi. ...« (Mladina, 25.11.2006);
- da je kardinal Franc Rode dejal, da Slovenci kot narod brez katoliške vere nimajo prihodnosti in da neprimerno več življenj, kot jih uničijo slovenske ceste, uničijo slovenske ginekološke klinike (Mladina, 25.11.2006);
- da je nadškof Franc Rode (Jana, 24.10.2006)
 - za tiste, ki ne hodijo v cerkev izjavil, da so »nemški ovčarji«;
 - za tiste, ki nimajo krščanske izobrazbe izjavil, da v muzejih »strmijo kot idioti, kar v resnici tudi so«;
- da je nadškof Franc Rode izjavil: »Kdor hoče dobro slovenskemu narodu, kdor hoče biti zares pravi Slovenec, mora biti kristjan ali vsaj zaznamovan s krščansko kulturo.« (Mag, 17.9.1997);
- da je nadškof Perko izjavil, da za »zakrknjene nevernike ne more biti milosti« (Jana, 24.10.2006);
- da je kardinal Ratzinger glede rokenrola izjavil: »Rokenrol je izrazito sredstvo protiverskega vzdušja. Je posvetna različica stare ekstatične vere, pri kateri človek znižuje meje individualnosti in osebnosti, da bi se osvobodil bremena zavedanja« (Mladina, 25.4.2005);
- da je kardinal Ratzinger v izjavi Dominus Jezus zapisal, da je le rimskokatoliška cerkev edina Kristusova cerkev, kar je povzročilo gnev ostalih krščanskih cerkv (Mladina, 25.4.2005);
- da je katolik Silvio Berlusconi, sicer tudi italijanski premier, izjavil, da je krščanstvo boljše od islama (Mladina, 23.5.2005);
- da je madžarski katoliški duhovnik Domokos Janosa obtožil veleizdaje 75-letno upokojenko, ki je »bojkiterala« cerkev zato, ker naspro-

- tuje politiziranju pridigarjev v času predvolilne kampanje (Delo, 18.4.2006);
- da je na letakih, ki so jih delili v nekaterih cerkvenih županjah na podežlju Madžarske napisala, da bodo vsi volivci, ki leta 2006 ne bodo volili vodilne opozicijske desničarske stranke Fidesz-MPSz, poklicani na odgovornost pred strogo božje sodišče (Delo, 18.4.2006);
- da so nekateri duhovniki na Madžarskem v letu 2002 vse socialiste razglasili za pripadnike »demonске in hudičeve« stranke (Delo, 18.4.2006);
- da je kardinal Giacomo Biffy razglasil za antikriste vegetarijance, borce za živalske pravice, pacifiste in tiste, ki zagovarjajo dialog s pravoslavno ali anglikansko cerkvijo (Mladina, 20.3.2000);
- da je papež Benedikt XVI. na predavanju na univerzi v Regensburgu citiral več kakor šeststo let staro izjavo bizantinskega cesarja Manuela II. v pogovoru s perzijskim učenjakom: »Pokažite mi, kaj je Mohamed prinesel novega, in našli boste samo slabo in nečloveško, kakšen je predpis, naj se vera, ki jo je pridigal, širi z mečem«, s čimer je ogorčil muslimane in zaradi česar je prišlo do protestov po celem svetu (Delo, 16.9.2006);
- da je nizozemski poslanec Geert Wilders, vzgोजen v katoliški veri, objavil na spletu film Fitna, v katerem je enačil islam z nasiljem (Dnevnik, 12.4.2008), ki je povzročil v muslimanskem svetu veliko razburjenje;
- da je predsednik nemške škofovske konference kardinal Karl Lehmann opozoril, da »moramobrez obtoževanja in domišljavosti naše muslimanske sogovornike soočiti tudi s tem, da je pretežno – čeprav ne izključno – povezan z islamom.« (Delo, 21.9.2006) To je seveda da-leč proč od resnice;
- da je papež Janez III. (561-574) prekel vegetarijance, kar je razglasil na prvi sinodi v Bragi (Portugalska). Izjavil je: »Če ima nekdo mesne jedi, ki jih je Bog dal ljudem za uživanje, za nečiste in ... se jim (mesnim jedem) odpove..., je obtožen z anatemo.« (Društvo za osvoboditev živali in njihove pravice, Živalim sovražna Hieronimova Biblija, str. 17). Zaradi tega prekletstva še danes neizmerno trpijo živali, ki so uporabljene kot klavna živila, poleg tega pa so milijoni vegetarijancev po vsem svetu s tem prekletstvom poslani v pekel. Katoliška cerkev tako tiste, ki npr. iz etičnih razlogov ne uživajo mesa in s tem ne povzročajo trpljenja živalim, pošlje v pekel, kar je med drugim tudi neverjetno norčevanje iz ljudi. Katoliška cerkev je zaradi svoje tisočletne podpore živinoreji glavni krivec za uničevanje okolja in podnebja, kar vse dokazano povzroča ta dejavnost, seveda pa ima tudi glavno odgovornost za mnoge bolezni, ki so produkt mesa in živinoreje. Če bi cerkev zavračala živinorejo in uživanje mesa, sedaj ne bi bilo hudih problemov z okoljem, podnebjem in boleznimi, saj je imela ves čas glavno besedo v zahodni družbi. Njena beseda proti ubijanju živali bi imela izjemen odmev. Tako bi tudi sledila svoji zapovedi Ne ubijaj, iz katere jasno izhaja, da se ne sme ubijati niti živali, saj ne piše Ne ubijaj ljudi, živali pa lahko. Seveda tudi ne bi bilo trpljenja in poniževanja živali. Vsako leto se po svetu pomori neverjetnih 45 milijard živali za prehrano ljudi, v Sloveniji

Impresum:

RAZMISLI
časopis za ljudi, ki iščejo resnico
Letnik: II, izredna številka,
datum natisa: julij 2008

IZDAJA:
Društvo za zaščito ustave in žrtev cerkve
Sejmišče 1, 4000 Kranj, Tel.: 041 214 233
Transakcijski račun: 05100-8011968046
www.zrtve-cerkve.org,
info@zrtve-cerkve.org

PREDSEDNICA:
Janja Škrjanc

UREDNIŠTVO:
Odgovorna urednica: Maja Fišer
fiser.maja@gmail.com
Tel.: 040 749 126
http://razmisli.blog.siol.net/

UREDNIŠKI ODBOR:
Borislav Kosi, Janja Škrjanc, Greti Čede

Revija je brezplačna!

TISK:
SET d.d., Vevška cesta 52, 1260 Ljubljana – Po-lje, julij 2008, natisnjeno v 4.000 izvodih

Stališča društva niso nujno identična stališčem avtorjev člankov.

okoli 30 milijonov. Vegetarijanstvo bi bilo rešitev za veliko število družbenih problemov, tudi za problem lakote. Namreč: za 1 kg govejega mesa je potrebnih 9 kg žita. Koliko ljudi lahko prehrani 1 kg govedine in koliko 9 kg žita. Vsak dan umre več 10.000 ljudi za lakoto;

• **da je s svojimi izjavami netila in še neti sovraštvo do Judov. Nekaj teh izjav, ki niso bile preklicane:**

- Judje morajo na svojih oblačilih nositi razpoznavni znak.
- Judi ne smejo na cesto ob krščanskih praznikih. (3. orleanska sinoda, 538)
- Kristjani ne smejo stanovati pri judih. (Narbonska sinoda, 1050)
- Judi kristjanov ne smejo spraviti pred sodišče ali pričati proti njim. (3. lateranski koncil, 1179)
- Judi smejo stanovati samo še v judovski četrti. (Breslavska sinoda, 1267)
- Judovske terjatve proti krščanskim dolžnikom bodo zasežene. (Nürnberg, 14. stol.)
- Cerkev tudi v tem ne zagreši krivice, ko lahko razpolaga z njihovo posestjo, ker so judi cerkveni sužnji. (Tomaž Akvinski, Summa theologiae)
- Judi so suženjske narave, blazneži, hudičevi služabniki, morilci, njihovi voditelji so zločinci, njihovi sodniki podleži, »so devetindevetdesetkrat tako slabi kot nejudi.« (Cerkveni učitelj Ephraim)
- Stroga dolžnost vesti vsakega kristjana je zatirati izrojeno judovstvo. (Škof Göllner iz Linza, 20. stoletje).

Cerkev je na tretjem lateranskem koncilu (1179) celo preklela oz. izobčila kristjane, ki si drznejo živeti z judi. Cerkveni nauk je bil podlaga za pregon in uničevanje judov v zgodovini in še posebej med drugo svetovno vojno. »Tako sem danes prepričan, da ravnam v smislu vseмогоčnega Stvarnika: s tem ko se obranim Judov, se bojujem za Gospodovo delo«, je izjavil katolik Adolf Hitler. »Svojo dolžnost opravljam s čisto vestjo in vernim srcem.« (Adolf Eichmann, 1906-1962). Zgoraj navedena dejstva oz. izjave so same po sebi zgovorne in ne potrebujejo kakšne posebne obrazložitve. Kljub vsemu pa bi bilo glede teh izjav potrebno še enkrat opozoriti na: »... Zato mora z največjo skrbnostjo odstraniti in izločiti vse tisto, kar utegne nasprotovati veri ali kakorkoli postavljati v nevarnost zveličanje duš. - Zaradi tega ima Cerkev na temelju tiste oblasti, katero ji je zaupal njen božji ustanovitelj, ne le pravico, temveč tudi dolžnost, da ne le trpi, marveč da prepoveduje in obsoja katerekoli zmote, če tako zahtevata neokrnjenost vere in zveličanje duš.« (Anton Sterle: Vera cerkve, Mohorjeva družba Celje, 1997, št. 382) Mogoče se v navedeno luč postavi kakšna stvar, ki je sicer sama po sebi videti nedolžna.

15. Namen, cilji in način izvajanja verskega nauka, verskega poslanstva ali druga dejavnost katoliške cerkve temelji na nasilju oziroma uporablja nasilna sredstva, kar je razvidno tudi iz naslednjega:

- da je v Argentini podprla vojaško diktaturo generala Videle, ki je javno poudarjal svojo pripadnost katoliški cerkvi in v kateri so katoliški generali v letih 1976 in 1983 dali ubiti od 12.000 do 30.000 političnih nasprotnikov. Poleg tega so v tujino izgnali okrog milijon ljudi, ustanovili številna koncentracijska taborišča, izumili nekaj novih načinov mučenja, mnogim »politično neprimernim« staršem odvzeli otroke. Prelivanje krvi so versko opravičevali kot »čiščenje Argentine z Jordanom krvi«. Eden od načinov ubijanja je bilo metanje zvezanih ljudi iz helikopterjev v morje. Dve leti, od 1976 do 1978, so se vsako sredo z višine nekaj tisoč metrov znebili okoli 2000 političnih zapornikov. Katoliška cerkev je vedela za koncentracijska taborišča in poboje. Po mnenju nekega katoliškega kaplana so bile vse usmrtitve krščanske (Razgledi, 1.10.1997);
- da je argentinski policijski kurat kaplan Christian von Wernich v času argentinske vojaške hunte (1976-1983) sodeloval pri sedmih umorih, 31 primerih mučenja in 42 ugrabitvah, za kar je bil na argentinskem sodišču obsojen na dosmrtno ječo (Delo, 11.10.2007);
- da je katoliška nuna Marie Theopisto Mukarubibi morila in stradala ljudi v bolnišnici, v kateri je delala med genocidom v Ruandi spomladi 1994, ko je bilo v stotih dneh ubitih skoraj milijon ljudi, za kar je bila na sodišču obsojena na 30 let zapor (Večer, 10.11.2006);
- da so bili duhovnik Athanase Seromba, ki je po pobojih zbežal v firenško okrožje leta 1997 in dve ruandski redovnici, sestre Maria Kisito Mukabutera in Gertrude Mukangango obsojeni v Belgiji, ker so oblasti predali več kot 7000 Tutsijev, da so jih pobili v južnih ruandskih predelih (Polonca Zor: Varnostna vloga Vatikana v mednarodni skupnosti, diplomsko delo, Univerza v Ljubljani, Fakulteta za družbene vede, 2006 in 24ur.com, 13.12.2006);
- da je katoliški duhovnik sodeloval v genocidu v mestu Nyange, saj je ukazal, da se cerkev, v kateri je bilo 2000 tutsijskih vernikov, poruši z

buldožerji in ubije vsakega, ki bo poskušal pobegniti, pri čemer so bili vsi, ki so se zatekli v cerkev, ubiti – zaradi tega je bil na Sodišču za vojne zločine v Ruandi (ICTR) obsojen na 15 let zapor (24ur.com, 13.12.2006);

- da je vrsta hutujskih katoliških cerkvenih voditeljev igrala pomembno vlogo v stodnevem poboju Tutsijev in zmernih Hutujcev (24ur.com, 13.12.2006). Tako so npr. vodili hutujske vode smrti v tutsijska begunska taborišča znotraj katoliških cerkev, zalagali so jih z bencinom, da so lahko Tutsije žive zažgali, se udeleževali streljanja prebivalstva in sodelovali pri posiljevanju (Polonca Zor: Varnostna vloga Vatikana v mednarodni skupnosti, diplomsko delo, Univerza v Ljubljani, Fakulteta za družbene vede, 2006). Sicer se je za zapahi ruandskih ječ zaradi domnevnega sodelovanja v pogojih znašlo kar 30 predstavnikov katoliške cerkve, dva duhovnika pa sta že bila obsojena na smrt (Dnevnik, 15.9.1999);
- da je bil škof Misago, najvišje pozicioniran katoliški funkcionar, na ruandskem sodišču obtožen načrtovanja genocida z visokimi političnimi in vojaškimi uradniki, predaje duhovnikov in drugih civilistov strelskim vodom in ugrabitve 30 mladih študentk, ki so bile zaupane v njegovo oskrbo (Polonca Zor: Varnostna vloga Vatikana v mednarodni skupnosti, diplomsko delo, Univerza v Ljubljani, Fakulteta za družbene vede, 2006 in Dnevnik, 15.9.1999);
- so bili katoliški kurati udeleženi v genocidu hrvaških fašistov nad pravoslavniimi Srbi v letih 1941-1943;
- da je katoliško pleme Ibo v Nigeriji napadlo muslimane ter jih vsaj 50 ubilo in razmesarilo (Dnevnik, 1.3.2000 in Polonca Zor: Varnostna vloga Vatikana v mednarodni skupnosti, diplomsko delo, Univerza v Ljubljani, Fakulteta za družbene vede, 2006);
- da je v času protireformacije sežigala protestantske knjige, preganjala in fizično uničevala protestante (Večer, 20.6.1998);

ogroža življenje ali zdravje, kar je razvidno tudi iz naslednjega:

- da je hrvaški župnik Josip Stefančič leta 2004 pijan z lovske puške grozil obiskovalcem lokala Buk sredi Slunja (Dnevnik, 17.11.2004);
- da je leta 1976 Nemka Anneliese Michel iz Klingenberg na Maini umrla zaradi podhranjenosti po večmesečnem izganjanju hudiča (Sobotna priloga Dela, 1.3.2008);
- da je v katoliški cerkvi večje število duhovnikov, ki so, in verjetno mnogi še, spolno zlorabljali otroke, zaradi česar je bilo po vsem svetu tisoče in tisoče zlorabljenih otrok, ki imajo hude psihične posledice. Seveda pa je mnogo tudi katoliških laikov, ki spolno zlorabljajo otroke;

ogroža druge pravice in svoboščine pripadnikov cerkve oziroma druge verske skupnosti ali drugih oseb na način, s katerim hudo krni človekovo dostojanstvo, kar je razvidno tudi iz naslednjega:

- da je katoliška cerkev imela med drugo svetovno vojno v Nemčiji kar okoli 6000 prisilnih delavcev (Delo, 11.4.2008);
- da je Vatikan leta 1962 z dokumentom Crimine Solicitationis odredil prikrivanje spolnih zlorab s strani duhovnikov in da ti primeri ne smejo priti v javnost, pri čemer je ta dokument cerkveno osebe in dostojanstvenike zavezoval k brezpogojni tajnosti podatkov o seksualnih zločinih in njihovih žrtvah, za kršenje molčečnosti so bile zagrožene visoke kazni, vključno z izobčenjem (IUS Software, 20.8.2003 in Mladina 7.10.2006);
- da so določeni krogi v vrhu katoliške cerkve na Hrvaškem in v Vatikanu, po besedah bivše haaške tožilke Carle del Ponte, pomagali pri skrivanju oz. begu hrvaškega generala Gotovine, ki je na seznamu haaških osumljencev (Mladina, 26.9.2005);
- da so nekateri hrvaški škofi bivšo haaško tožilko Carlo del Ponte označili za »zafrustrirano žensko« (Delo.si, 27.9.2005), ker si je upala povedati, da je Vatikan sodeloval pri skrivanju obtoženega generala Gotovine;
- da je papež Benedikt XVI. za Brazilce dejal, da so se sami preobrnil v krščanstvo (Dnevnik – Svet, 15.5.2007) in da so prvotni ameriški prebivalci pred 500 leti »potihem želeli« postati krščeni, kar je zelo nespoštljivo, arogantno in lažnje, saj je resnica, kot je bilo predhodno že prikazano, popolnoma drugačna;
- da je voditeljica mehiškega Društva katolikov za pravico izbire, ki je podprla legalizacijo splava v mestu Ciudad de Mexico, prejela zaradi tega vrsto groženj s smrtjo, pri čemer jih je komentirala takole: »To je rezultat sovraštva, ki ga seje Cerkev.« (Direkt, 26.4.2007);
- da je po drugi svetovni vojni podpirala nacistične vojne zločince na begu in kakšnim 50.000 pomagala, da so se prek Vatikana skrili v glavnem v Južni Ameriki (Mladina, 22.12.2006);
- da je prepovedala nauk o reinkarnaciji duš, saj je na pokrajinskem cerkvenem zboru v Carigradu (543) sprejela naslednje izobčenje: »Kdor trdi ali meni, da so duše ljudi poprej bivale (praeexistere), v tem pomenu namreč, da

so bile prej duhovi in svete moči, a da so se naveličale gledati Boga, se obrnile k zlu, zato pa omrznile v ljubezni do Boga in tako dobile ime »duše« (=mrzle) ter so bile za kazen poslane v telesa, bodi izobčen (Anton Sterle: Vera cerkve, Mohorjeva družba Celje, 1997, št. 325). S tem je katoliška cerkev neposredno posegla v versko svobodo, saj so vsi tisti, ki verujejo v reinkarnacijo, prekleti. Prekletstvo pa pomeni izločitev iz družbe in drugo, kar je že bilo navedeno v zvezi z izobčenjem. Seveda gre v tem primeru tudi za ogrožanje tistih, ki verujejo v reinkarnacijo, kajti po katoliškem nauku je potrebno odstraniti vse tiste, ki so proti cerkvi – in tisti, ki verujejo v reinkarnacijo«, vsekakor so. Tudi izjave, dogodki oz. dejstva, ki so navedeni

Po katoliškem nauku je potrebno odstraniti vse tiste, ki so proti cerkvi. Neverjetno je, da država v 21. stoletju dopušča takšen nauk, ki je v popolnem nasprotju s slovensko ustavo.

zgoraj, so sami po sebi zgovorni.

16. Huda nevarnost biblije, to je temeljnega in osnovnega vira katoliške cerkve, pa je razvidna še iz raznih izjav evangeličanskih pastorejv oz. članov ameriške krščanske desnice, ki za svoje delovanje tudi uporabljajo biblijo. Nekaj teh izjav:

- Franklin Graham je kmalu po 11. septembru oznanil, da je islam »zla in zlobna religija.« (Mladina, 23.9.2006);
- Pat Robertson je za muslimane dejal, da so »demonški«, »satanski« in hujši od nacistov: »Adolf Hitler je bil slab, toda to, kar hočejo muslimani narediti z Judi, je še hujše.«
- Jerry Falwell je za napad na WTC krivil »feministke, geje in lezbijke«, rekel pa je tudi: »Menim, da je bil Mohamed terorist. Dovolj sem prebral, da vem, da je bil nasilen človek, človek vojne.«
- Pat Robertson je javno pozval ameriške oblasti, naj dajo umoriti venezuelskega predsednika Chaveza (Dnevnik, 25.8.2005);
- Becky Fischer otrokom oznanja »resnico« o splavu in homoseksualcih. Desetletni otroci molijo za prepoved splava, častijo sliko ameriškega predsednika Busha – vse da bi postali »duhovni bojevniki«, ki bodo pozneje drugim pomagali odkriti pravega boga. Omenjena pridigarica otroke poziva, da morajo biti vsaj tako radikalni kot muslimanski otroci v Palestini in Pakistanu (Direkt, 27.9.2006);
- John Hagee je katoliško cerkev razglasil za »veliko kurbo«, ki razširja »brezbožno teologijo sovraštva«. Namigoval je še, da so si Židje zaradi uboja Kristusa zaslužili holokavst, omenil pa je tudi, da v Koranu piše, kako morajo muslimani pobijati kristjane in Žide (Delo, 15.5.2008).

Sicer pa je v ZDA veliko krščanskih skupnosti, ki trdijo, da je treba biblijo jemati povsem dobesedno. Kaj piše o tem v bibliji? »Vso besedo, ki vam jo zapovedujem, vestno izpolnjujte; ničesar ji ne dodajaj in ničesar ji ne odzjemaj!« (5 Mz 31,1) Biblija jim torej daje prav.

17. V Afriki se v imenu krščanstva, tako je poročal Žurnal24 (11.12.2007), dogajajo nepojmljivi zločini nad otroke. V nigerijski državi Akwa Ibom evangeličanski pastori obtožujejo čarovništva nikogar drugega kot otroke, od dojenčkov do najstnikov. V pobesnelem stanju groze in strahu se starši in vaščani znesejo nad otrokom, ki ga je pastor obtožil čarovništva. Tako nemalokrat lastni starši otroka zažgejo, zastrupijo, živega zakopljejo, prebičajo, polijejo s kislino ali priklenejo k drevesu in tam pustijo. Nato starši plačajo pastoru za »odrešitev«. V zadnjih letih je bilo umorjenih ali je izginilo okoli 5.000 otrok. Eden od pastorejv pravi, da njihova vera temelji na bibliji, da so vođeni od svetega duha in da imajo program za razkrinkavanje lažne vere in čarovništva. Jasno je, da se omenjeni pastori ravnajo po biblijskih navodilih glede čarovništva, saj v bibliji piše: »Čarovnice ne puščaj pri življenju.« (2 Mz 22,17). Omenjeno je eden izmed zelo jasnih in neposrednih dokazov o izjemni družbeni škodljivosti biblije, predvsem stare zaveze.

18. Biblija je tako ali drugače udeležena tudi v vojni v Iraku. V to državo so namreč že v prvih tednih po napadu leta 2003 prispeli evangeličanski misijonarji, oboroženi z deset tisoče izvodi biblije, z namenom spreobračanja muslimanov v krščan-

stvo. Učinek pa naj bi bil nasproten, saj Iranci vse to smatrajo za križarski pohod. Ameriški evangeličani pa tudi druge vojne in katastrofe uporabljajo za širjenje svoje vere (Mladina, 14.10.2006). Na iraških tleh je od leta 2003 več kot 15 novih cerkev, ki si prizadevajo dobiti nove vernike. V isti številki Mladine je tudi pisalo, da ameriški predsednik Bush po turnejah razlaga, da mu je napad na Irak in Afganistan priporočil bog. O tem je spregovoril tudi bivši nemški kancler Schröder, ki je v svoji knjigi *Odločitve, moje življenje v politiki* razlagal, da ga je motilo Bushovo vpletanje Boga v sprejemanje političnih odločitev, Bushova bogaboječnost in njegovo dojemanje Boga kot vrhovne instance da sta ga navdala s skrbjo. Schröder v zvezi s kritiziranjem velikega vpliva religije na posvetne zadeve v islamskih deželah opozori, da se ne opazi enako, da se tudi pri krščanskih fundamentalistih v ZDA in njihovem tolmačenju biblije pojavljajo enake tendence (Delo, 27.10.2006). Očitno je, da sta tako vojni v Iraku kot v Afganistanu sveti vojni, utemeljeni v bibliji, saj je krščanska ZDA napadla dve muslimanski državi. Ameriški predsednik Bush seveda ni pripadnik muslimanske vere, temveč krščanske – metodistične verske skupnosti (Dnevnik, 14.6.2008). Posledica obeh verskih vojn so nepredstavljive: več 100.000 ubitih ljudi, veliko število ranjencev, mučenja, uničena mesta, ... Religija se zopet vrača v politiko. Ravno ameriški predsednik Bush je dokaz za to, saj je pod prisilo krščanske desnice sprejel nekaj zakonov, ki uveljavljajo svetopisemske moralne norme. V Iraku naj bi ameriški vojniki delili kovance s krščanskimi verskimi verzi. Ameriška vojska pravi, da je to delal samo en vojak (Mladina, 6.6.2008).

19. V Iranu je kamenjanje spet v modi (Direkt, 16.7.2007). Mnogi homoseksualci v tej državi so obsojeni na smrt, kar velja tudi za prešuštnike. V Iranu zopet prihaja v veljavo šeriatsko pravo, ki za omenjena dejanja predpisuje smrt s kamenjanjem, obešanjem ali drugače. Znano je, da imajo islam, judovstvo in krščanstvo iste korenine. Vse tri religije imajo skupno staro zavezo. Ta pa je, kot že navedeno, zelo krvava in nasilna. Tako je verska oblast v Iranu zopet začela dobesedno prakticirati krvave dele svojega nauka, ki je v bistvu enak, kot ga ima katoliška cerkev. Smrtna kazen zaradi homoseksualnosti obstaja še v devetih državah (Večer, 31.7.2006).

20. *Streljal v Koran*, je bil naslov članka v Žurnalu24 (19.5.2008). V njem je bilo zapisano, da so iz Iraka poslali domov ameriškega ostrostrelca, ki je streljal v koran. To je zelo razburilo Irance. V članku ni bilo navedeno, kakšne vere je bil ostrostrelec, vendar je mogoče domnevati, da ene od krščanskih, saj je biblija skoraj v vsakem ameriškem domu. Dvomiti je, da bi to naredil musliman ali pristaš kakšne vzhodne religije. Teoretično bi lahko bil ateist, vendar so tudi ti mnogokrat indoktrinirani s krvavimi biblijskimi nauki, saj so nekateri postali celo del družbene zavesti.

21. Iz vsega povedanega oz. napisanega je jasno razvidno, da gre v primeru delovanja katoliške cerkve za delovanje, ki nasprotuje slovenski ustavi in demokratičnim vrednotam moderne družbe. Še posebej cerkveni nauk krni človekovo dostojanstvo kot temelj vseh njegovih pravic in svoboščin oz. njegove svobode. Zato so podani razlogi za prepoved delovanja te cerkve v smislu 12. člena Zakona o verski svobodi. Ko katoliška cerkev odstrani vse tisto, kar je v nasprotju z ustavo in pravnim redom Slovenije ter seveda z mednarodnimi pravnimi akti, predvsem pa krvava biblijska in druga besedila ter preneha tudi s konkretnimi neustavnimi dejanji, pa se lahko zopet registrira kot verska skupnost v Sloveniji in to po postopku, ki ga predvideva Zakon o verski svobodi. Katoliška cerkev se ni nikoli resnično distancirala od nasilja, ki ga je izvajala. Tudi svojega nauka do sedaj ni spremenila.

22. Prepoved delovanja katoliške cerkve je ukrep za zaščito mnogih slovenskih prebivalcev, predvsem pa suverenosti slovenske države in ljudstva (3. člen ustave) pred nasilnimi in protiustavnimi dejanji in naukom katoliške cerkve. Katoliška cerkev želi biti država v državi in se zato vedno bolj politizira. Cilj katoliške cerkve je evangelizacija slovenske družbe in v končni fazi spremeniti Slovenijo, kot to navaja dr. Tine Hribar (Delo, 15.12.2007), v katoliško državo. To pa bi bilo v hudem nasprotju s slovenskim pravnim redom in načelom ločenosti države in verskih skupnosti iz 7. člena ustave. V skrajni fazi se cerkev verjetno ne bi branila uporabiti tudi nasilja za doseg svojega cilja, kot je to počela v zgodovini. Zato predlagamo, da se predlog sprejme in se vložijo ustrezna prijava državnemu tožilstvu s predlogom, da ta vložijo na upravno sodišče tožbo za prepoved delovanja katoliške cerkve. Še posebej je to upravičeno, ker ste vložili zoper umetniški tandem Eclipse prijavo, ker naj bi pred kakšnim letom dni izvedel performans, ki naj bi žalil verska čustva. Umetniki sta namreč na mehki pornografski način parafrazirali motiv Marije, zavetnice Ptujске gore. Če ste tako reagirali v primeru tandem Eclipse, je jasno, da je potrebno v tem smislu reagirati tudi v primeru katoliške cerkve, še posebej zaradi tega, ker ravnanja tega tandem sploh niso primerljiva z ravnanjem omenjene cerkve.